
ELS PÒLDERS DE LA MEMÒRIA

Eugeni Perea Simón

18è. Premi ROVIRA I VIRGILI de biografies, autobiografies, memòries i dietaris

Premis Literaris Ciutat de Tarragona

Arola Editors, 2008

“NOMS PROPIS. Quan evoco Mòsdriu o París no hi veig ni un sol dels seus cinc mil o cinc milions de rostres, sinó que se m’apareix una abstracció bellíssima: quan aterro, aleshores ja no és un poble o una ciutat, sinó una llarga llista de noms propis que intento desxifrar d’un en un. “

Eugeni Perea, *Els pòlders de la memòria*

Entrar en un llibre de reflexions tan fèrtil com el que ara comento és un goig intel·lectual. Ben distribuït en apartats amb títol, els lectors hi troben tot allò que necessiten i que l’autor, proveïdor amatent, els aporta. He escrit ‘reflexions’, i els reflexos van en sentits diferents: des d’una etiqueta amb els components d’un producte alimentari, fins a la vida política reflectida en tots nosaltres, inclòs l’autor, que hi afegeix les seves pròpies llums. El reflex d’un cert “color d’aigua” arriba fins al “càlcul matemàtic interestel·lar”, on Eugeni Perea comprova que “entre un astre i l’ull que el mira, els fotons de la llum ara tracen un segment per unir els cossos.” La reflexió, en tots els seus sentits, penetra allò extern inconegut des del nostre interior, també desconegut, i hi estableix una connexió. És el propòsit del llibre, expressat a la cita més amunt apuntada: quan el món es percep com una llarga llista de noms propis que cal examinar d’un en un, no basten un llibre ni una vida per anotar cada reflex que rebem ni cada reflexió que descrivim.

Comenta Peter Handke en la seva interessant “Història del llapis” que ‘quan en un llibre trobem un passatge particularment reeixit, fem una pausa, alcem els ulls al cel, contemplem el nostre entorn, fins i tot la nostra província, i reprenem la lectura’. Penso que aquest és un senyal clar que l’obra s’ha reflectit dins nostre –ens ha comunicat pensament i emocions -; ahora desem aquest reflex a la memòria. Però, ¿per què contemplar el paisatge i

la demarcació i tot? Doncs perquè aquest interval és el temps que necessitem per fer nostra aquella idea que ens ha ofert el llibre. I somriem amb la certesa d'una bona troballa que ja formarà part de nosaltres mateixos.

Amb aquesta atenció llegirem l'excel·lent ELS PÒLDERS DE LA MEMÒRIA, d'Eugeni Perea, de Riudoms. Riudoms, el Mòsdriu bloquer i radiofònic de les cròniques locals. Potser el Mòsdriu que accedirà a ser un referent literari de categoria universal. Perquè ja és sabut, malgrat els mandarins de neó i despatx 'civilitzat', que la cultura execrada per ells com a "provinciana" pot arribar i arriba, a pesar del menyspreu, a les profunditats i alçades més glorioses, tot gràcies a una bona reflexió.

La confessió íntima que comporta cada dietari, memòria i autobiografia, s'adreça directament a nosaltres, i ens sentim interpel·lats. Si l'autor ens parla de la blancor moral d'un sabó, i comenta l'art en totes les seves dimensions, des de la preferència per l'abstracte, però admirant Giotto i conversant amb els poetes d'ara i d'abans, ens en fa confiança. La nostra natural curiositat, malgrat les reserves literàries, ens fa pensar que som dipositaris d'un secret. És l'art de la comunicació, i són d'admirar els escriptors que l'aconsegueixen. A través dels sentits ells ens mostren tot allò de millor i imaginatiu –també de terrible- que es produeix al nostre voltant. Tot és motiu de reflexió. I ELS PÒLDERS DE LA MEMÒRIA, llibre per això mateix inoblidable, és un referent de la nostra millor literatura.

OLGA XIRINACS

Publicat al diari *El Punt* el 10 de novembre de 2008

http://www.vilaweb.cat/www/elpunt/noticia?p_idcmp=3060377